

dog lidet veiledende eller tilfredsstillende. Det er saaledes under disse Hensyn og som Betingelse for, at den indgribende Behandling af vore folkekirkelige Forhold, hvilken Regjeringen har erkjendt for nødvendig og er villig til at indlede, saavidt muligt maa kunne foregaae uden forstyrrende Paavirkning af et paa tilfældig Maade fremkommet Incidents-Punkt og en derved fremkaldt Spænding, at Man skal forelægge det foranstaaende Forslag. Den danske Folkekirke har, uagtet den temmelig brat og uforberedt fra den omstændede og regelbundne statskirkelige Stilling maatte gaae over til sin nye Opgave, og det medens overvættets mægtige Roster herhjemme og mangehaande paatrængende Indflydelse udenfra stormede ind paa den, dog, saa vidt skjønnes, hidtildags ingenlunde befaaet Kampen uden Velsignelse. Den har, mangehaande Vanskeligheder uagtet, under stigende kraftig Udvikling i sit Indre, endnu bestandigen ikke uden Frugt i Nutiden eller Haab for Fremtiden stræbt at tilfredsstille den i Befolkningen dagligen mere vaagnende og voxende religiøse Trang. Og det er da formentlig i fuldkommen Overeensstemmelse dermed, naar den er isærd med at opleve, at religiøse Bevægelser, der enten have ment at maatte bryde med den eller dog ere komne et saadant Brud meget nær, selv give den Bidnesbyrd, idet de søge at bevare eller fornye Forbindelsen med den. Desto trostigere kan den saaledes, saavidt skjønnes, overseende hvad der fra hin Side i Form og Maade kan være feilet, gaae ind paa de Indrømmelser, der kunne tjene til at læge Brudet, og det saameget mere som disse, hvad enhver udtømmende Overveielse nok skal stadfæste, ikke i nogen Maade medføre en Opgivelse

af dens Grundsætninger eller ville bringe et opløsende Element ind i den. Men paa den anden Side tør der da formentligen ogsaa næres et grundet Haab om, at det vil erkjendes, at hvad Lovforslaget indrømmer, idetmindste for Tiden ikke ret vel vil kunne indrømmes uden under en Begrænsning omtrent som den i det fastholdte, saafremt Man ikke vil udsætte sig for at foranledige Forvirring ved at foregribe den fuldstændigere og dybere indgaaende, alt Enkelt betingende Behandling af Folkekirkens Stilling i det Hele, indad saavel som udad, hvilken der fra alle Sider maa erkjendes at være Trang til.

De enkelte Bestemmelser i det foreliggende Forslag findes der, efterat Sagen saa nyligen og saa udførligen har været forhandlet, ikke Anledning til særligen at oplyse eller begrunde. Kun skal det bemærkes, at, naar § 1 Nr. 1 forlanger, at der idetmindste maa findes 20 Personer med Husstand, der ikkun boe i en Miles Afstand eller derunder fra Kirkebygningen, saa er dermed, som ogsaa det følgende Afsnit i Paragraphen oplyser, ikke tilsigtet nogen Indskrænkning, men snarere en Udvidelse i Henseende til den Afstand, hvori det staaer Enhver frit for at slutte sig til en saadan Menighed. Ligesom imidlertid hin Betingelse ifølge de Oplysninger, der hidtil foreligge, er mere end opfyldt i de Kredse, hvorfra der er fremkommet Begjering om folkekirkelig Anerkjendelse, saaledes synes en sliig Bestemmelse at ligge nær, baade for at hævde og for at gjøre det vitteligt, at de Foreninger, der her søges erkjendte som Led i Folkekirkens Organisme, virkeligen have en til stadig fælles Gudsdyrkelse og Opbyggelse forenet Etamme.